

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren.

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

32. årg.

Bergen, Torsdag 30. mai 1946.

Nr. 20

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Kr. 16.00 utenlands.
Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850.
Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Uken som endte 25. mai:

Rekordartet makrellfiske. Godt bankfiske.

Det var meget gode værforhold i hele det sydlige Norge i uken som endte 25. mai og bedre værforhold lenger nord enn tidligere. Sildefisket er fremdeles heller smått. Den eneste unntakelse danner Møre og Romsdal, hvor det foregår en del kasting. De første fartøyer er innkommet fra bankfisket på Tampen med gode fangster. Der er rikt med fisk. Linefisket på Botnane drives fortsatt med godt utbytte. Seisnurpefisket på Nordmøre er nå hemmet av pristreik. Håbrandfisket må betegnes som mindre godt. Fisken er liten, og det er vanskelig å finne den. Makrellfisket bedret seg sterkt fram gjennom siste uke og var mot slutten av uken rekordartet. Dorgefisket får stadig øket betydning, og der er også slått til med notfiske. Vårtorskefisket i Finnmark er noe hemmet av agnmangel og mindre enn før.

Sildefisket.

Det har vært rent smått med sildefisket i hele Nord-Norge i siste uke. Agnmangelen er fremdeles meget stor, og de få små fangster er blitt solgt til denne anvendelse. Der er tatt noen få fangster i fjordene i nærheten av Tromsø og i Senja, tils. i uken 1950 hl, hvorav solgt til agn 1550 hl.

Trøndelag: Det foreligger ingen fangstmeldinger fra kystdistriktene i Nord-Trøndelag. Fra Trondheim meldes at der er kastet 400 hl mussa for-

delt på to steng i Innheradsfjorden og 100 hl småsild i Vallersund. Det er ytterst få bruk som fisker nå.

I Møre og Romsdal slår småsildfisket forholdsviss bra til. I siste uke ble det på Nordmøre stengt 500 hl i Tustna, 2150 hl omkring Fredøy, 100 hl i Bremsnes, 200 hl i Battenfjord, 1000 hl i Tingvoldfjord og 300 hl i Bøfjord — tils. 4250 hl. I Romsdal ble det stengt 400 hl i Isfjorden, 400 hl i Rødvenfjorden, 1500 hl i Fanefjorden og 300 hl i Tresfjord — tils. 2600 hl. På Sunnmøre ble det kastet 200 hl i Herøy, 1000 hl i Ulsteinvik, 600 hl i Syvdefjorden, 700 hl i Voldafjorden, 200 hl i Norddalsfjorden og 300 hl omkring Ålesund — tils. 3000 hl. Fylkets ukefangst blir med andre ord 9850 hl. Silden som er av størrelsen 35—79 stk. pr. kg brukes først og fremst til sildolje, mens mindre partier går til hermetikk og agn.

I Sogn og Fjordane og Hordaland er der i siste uke fisket ca. 4000 hl småsild. Der har ikke forekommet forfangstsild av betydning.

I Rogaland fås såvel litt småsild som forfangstsild.

Nordsjøisild.

Noregs Sildesalslag har anmodet nordsjøisild-drivgarnfiskerne om å gå ut. Der er eksportmuligheter for silden til regningssvarende priser.

Snart tar brislingfisket til.

Brislingfisket er mer enn noe annet i Sør-Norge de lyse Jonsoknetters fiske. Et slitsomt arbeid — det er så, men sommer er nå sommer. Og denne gangen har fiskerne fått de prisene de bad om.

Det foreligger ingen fangstmeldinger, men en håbrandfisker beretter om store sildeåter på Tampen, hvor han hadde fått 20 kasser sild på 4 garn.

Vårtorskefisket i Finnmark.

Agnmangelen hemmer vårtorskefisket liksom værforholdene til dels har vært urolige. En del fartøyer er vendt tilbake fra Finnmark på grunn av agnforholdene. Der omsettes betydelige mengder Finnmarksfisk til fersk eksport, idet de bruk på land som har pakkertillatelse besøker disse kjøp ved siden av sine kjøp til hengning. Det er vanskelig for kjøpefartøyene, som er basert på salting å få kjøpe fisk og enkelte av disse har søkt om tilskudd.

Pr. 18. mai er der i Finnmark fisket 7023 tonn trosk, hvorav hengt 4486, saltet 2101, anvendt fersk 402 og levert til filet 34 tonn. Der er dampet 1674 hl med tran og levert 1243 hl lever til annen tran. Av partiet er der fisket i Østfinnmark 6240 tonn. I fisket deltok den 18. mai 519 båter med 2393 mann (i Østfinnmark 414—2004). Der er fremmøtt 47 landkjøpere, 16 kjøpefartøyer, 12 trandamperier. Fiskevekten er 310—250, leverholdighet 1300—1000 og tranprosent i Østfinnmark 35.

Makrellfisket.

Makrellfisket tok seg kraftig opp i siste uke og var mot slutten rent rekordartet med dagsfangster opptil nær 500 tonn. Det er sammenhengende godt fiske overalt fra Haugesund til Fredrikstad og dessuten bra med makrell å få også andre steder. Ved siden av at drivgarnfisket har slått riktig bra til,

veier dorgfisket med stadig større tyngde i vekt-skålen. Det er især Arendals-distriktet som gir et stort tilskudd til dette fiske, men der fås bra på dorg for hele Sør- og Østlandet. Dessuten har makrellen satt inn under land og notfiske er i gang over store kyststrekninger. Ukefangsten av makrell kom antakelig opp i 1800 tonn og i alt er det dermed fisket 3000 tonn.

Ved siden av at der selges store mengder makrell innenlands i ferskfiskomsetningen, selges der nå også makrell til salting, ennvidere til frysing (beregnet for Tyskland), liksom der er eksportert 3 laster til Holland. Der er også åpnet mulighet for makrellsalg til hermetikk.

Kystfisket for øvrig og bankfisket.

Bankfiskerne gikk ut i forløpne uke etterhvert som de fikk agn. Hittil er der innkommet 2 fartøyer fra Tampen med henholdsvis 18 500 og 12 000 kg fisk, vesentlig lange. Fangsten ble tatt på 3 døgns drift. Der var rikt med fisk. I Ålesund venter en seg en betydelig tilgang på bankfisk i inneværende uke.

Også kystbanken Botnane gir fortsatt rike fangster. Fartøyene har opptil 6000 kg rundfisk og 1200 kg kveite på turen.

Om snurrevadfisket på Mørgekysten meldes at dette heller er smått.

Seisnurpefisket på feltene utfor Nordmøre er fremdeles ikke kommet i gang. Årsaken skal nå være prisstreik.

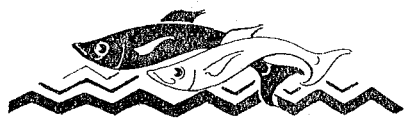
I siste uke ble det på Møre fisket 227 tonn fisk, hvorav nevnes 20 tonn torsk, 5 tonn sei, 102 tonn lange, 49 tonn brosme, 28 tonn hyse, 5 tonn pigghå, 12,6 tonn kveite o. a.

Prisene på lange og brosme er allikevel uforandrete i henhold til Prisdirektoratets bestemmelser. Der skal betales 50 øre for lange og 40 øre for brosme til fersk anvendelse og pressalting og henholdsvis 27 og 22 øre for lange og brosme til klippfisktilvirking. Imidlertid er salgsmulighetene betydelig forbedret, hvorfor det antas at meget små partier vil bli solgt til klippfisk.

Fra Måløy meldes det om en uketilførsel av fisk på 111 tonn, hvorav 14 tonn torsk, 25 tonn sei, 14 tonn lange, 46 tonn brosme, 3 tonn hyse, 2 tonn kveite, 4800 kg hummer og 600 kg reker.

Også Bulandet begynner nå å få litt mer fart i fisket. I siste uke ble der ilandført blant annet 1,4 tonn lange og 5,8 tonn brosme samt noe torsk, flyndre og hummer.

Forts. s. 234

Litt av hvert.

Fiskeriundersøkelser i Svalbardområdet.
M/S »Solweig I« av Fosnavåg avgår omkring 29. mai fra Bergen for å drive fiskeriundersøkelser i Svalbardområdet. Tøktet ledes av konsulent Finn Devold og vitenskapelig assistent Birger Rasmussen følger med på tøktet. Dette antas å vare til i midten av august.

Islandsruten. Det Bergenske Dampskibsselskab meddeler, at etter »Lyra«s hjemkomst var det ubetinget påkrevet å sette dette fartøy inn i hurtigruten på Nord-Norge for snarest mulig å etablere best mulig forbindelse med den nordlige landsdel.

»Lyra« går nå ut av hurtigruten og erstattes av »Midnattsol«. »Lyra« skal deretter klassifisere. Det vil ta et par måneders tid. Hvis forholdene tillater det, vil Bergenske deretter sette skipet inn i sin gamle rute med passasjerer og gods mellom Bergen og Reykjavik.

»Bergens Tidende« uttaler i tilknytning til denne meldingen følgende som sikkert gjelder for hele landet:

»Beslutningen er mottatt med stor tilfredshet her. Selskapets hurtigruteskip i denne rute, »Lyra«, var blitt meget populær på Island, og samtrafikken var før krigen av stor gjensidig interesse. Fra Islands side er det kommet til uttrykk et sterkt ønske om gjenopptakelsen, og en må da også forutsette at det blir gjort framgang med opprettelsen av en handelsavtale som kan gjøre Islandsruten forsvarlig.

Som et uttrykk for islendernes interesse for samhandelen med Norge kan nevnes at der etter forlydende vil bli opprettet et islandsk konsulat i Bergen.«

Nytt uttrykk for norsk goodwill i Amerika. — Generalkonsulatet i San Francisco har gjennom de siste par årene drevet systematiske undersøkelser innenfor forretningsstanden på Vestkysten for å bringe på det rene mulighetene for økt norsk eksport, og resultatene er ytterst optimistiske. Vi har møtt en meget positiv innstilling over alt. Dette har selvsagt mange årsaker, men den kanskje viktigste er det ry for effektivitet og førsteklasses varebehandling som den norske handelsflåte har bygd seg opp. Rent følelsesmessig har også den norske krigsinnsatsen spilt inn.

Det er generalkonsul Jørgen Galbe som uttaler dette i en samtale med »Verdens Gang«.

Den engelske tråler »Man o' War« kom nylig hjem til Hull fra Andenesfeltet med 41 000 stones fisk. Det ga en brutto på 17 000 £ — 340 000 kroner.

Produksjonsdirigering i makrellfisket. Styret i Norges Makrellag underrettet lørdag 25. mai over Kringkastingen fiskerne om at laget ikke mottok makrell før tirsdag 28. mai. Som årsak ble oppgitt mangel på emballasje og på fartøyer.

Nordsjøsildefiskerne er av Noregs Sildesalslags styre anmodet om å gå ut. Forhandlinger har nylig åpnet adgang til eksport av fersk Nordsjøsilde til priser som ligger nær vanlige maksimalpriser. Dette er den annen side av produksjonsdirigering. Det er vel ikke usannsynlig at produksjonsdirigering i det hele tatt blir mer alminnelig i norsk fiske i årene framover.

Havets høst! Da Huller-tråleren »Scottish« i fjor høst foretok en tur til Bjørnøfeltet medfulgte 2 filmfoto-

Rapport nr. 15 om forskefisket pr. 18/5 1946.

Distrikt	Ukefangst	Kg. fisk pr.		Tranprosent	Antall fiskefark.	Antall mann	Totalfangst tonn	Anvendelse				Damptran nl.	Lever til annen tran hl.	Rogn	
		100 stk. fisk sløyd	Hl. lever					Hengt tonn	Saltet tonn	Fersk tonn	Filet tonn			Saltet hl.	Fersk m.m. hl.
Finnmark vinterfiske	—	—	—	—	—	—	916	76	642	198	—	11	9) —	155	148
— « — vårfisket.	2655	250—310	1000—1300	35	¹²⁾ 519	2393	7023	⁸⁾ 4486	2101	402	34	1674	1243	—	—
Troms	—	—	—	—	—	—	12343	349	9366	2499	129	4878	2082	—	2312
Lofotens opps.d.	—	—	—	—	—	—	¹¹⁾ 128769	⁷⁾ 39711	⁶⁾ 77690	6974	⁵⁾ 4059	77204	—	⁴⁾ 54171	9488
Lofoten forøvrig	—	—	—	—	—	—	20072	3867	11824	4242	139	11108	—	7138	4172
Vesterålen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Helgeland-Salten	—	—	—	—	—	—	722	152	48	504	18	474	12	114	242
Nord-Trøndelag	—	—	—	—	—	—	301	1	1	299	—	107	¹⁰⁾ —	119	146
Sør-Trøndelag	—	—	—	—	—	—	1925	—	107	1816	2	392	¹¹⁾ 157	210	1386
Møre og Romsdal	—	—	—	—	—	—	4449	—	1175	3206	68	1906	—	878	930
Tils.	2655	—	—	—	—	—	176528	48642	102954	20140	4449	97754	3494	62785	18824

¹⁾ Herav 86 tonn saltfilet. ²⁾ Herav sukkersaltet 5162. ³⁾ Herav 76 tonn til rotskjær. ⁴⁾ 833 hl lever til tran etc. er ført vekk fra distriktene. ⁵⁾ Herav 64 tonn rotskjær. ⁶⁾ Herav 3512 tonn som er solgt til filetanlegg utenom Lofoten. ⁷⁾ Fra fylkesmannen i Finnmark oppgis 893 hl lever uten oppgave for anvendelsen. En er fra annet hold blitt meddelt at lever fra Finnmark er transportert til Troms for damping. ⁸⁾ 32 hl lever brukt fersk. ⁹⁾ Heri inngår 335 tonn som er anvendt til fiskemel. ¹⁰⁾ Herav i Østfinnmark 414 fartøyer med 2393 mann, i Vestfinnmark 105 fartøyer med 389 mann. Dessuten er der stasjonert i Østfinnmark 35 landkjøpere, 16 kjøpefartøyer, 6 produksjonslag, 10 selvprodusenter og 8 trandamperier. I Vestfinnmark 12 landkjøpere og 4 trandamperier.

Obs. Av leverpartiet under vinterfisket i Finnmark (note 9) og leverpartiet i Troms er der produsert 1459 hl industritrans

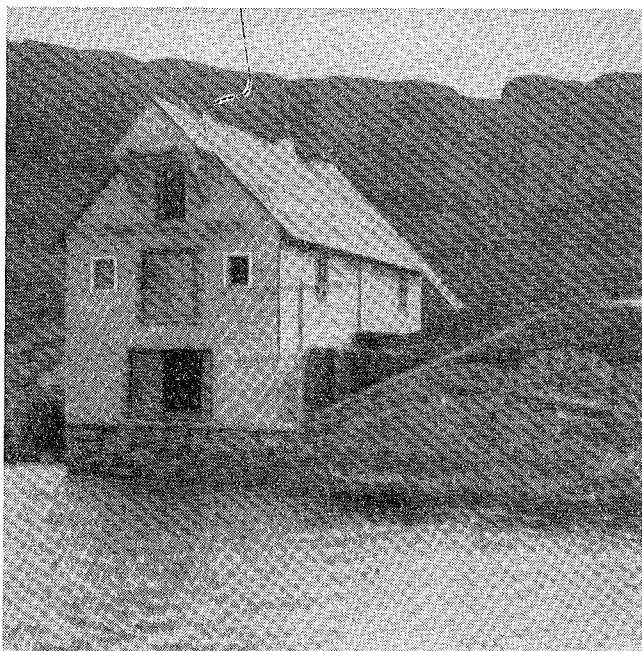
grafer fra selskapet G. B. I. Den film som ble opptatt kjøres nå i Odeon-kinoen i Storbritannia under navnet »Arctic Harvest« og varer en halv time.

Var det storsild ved Vikna allerede i januar 1946? Oppsynsbetjent, løytnant Løvmo, skriver følgende i sin rapport vedrørende oppsynsvirksomheten og fisket for Viknaværene i 1946:

»Storsilden var merket blant fisken allerede i februar. Men den holdt seg langt utpå. Det gjentar seg årlig at storsilden er under land her. I vinter var den sikkert tidligere under land her enn lengre sørpå. Men her er ingen som driver og ingen forsøk hverken fra offentlig eller privat hold. Her får storsilden leve i fred for fiskerne, inntil det om våren muligens behager den etter endt gyting å ta en svipptur inn i råsene og sundene. Skulle det ikke vært en oppgave både for privat og offentlig foretaksomhet å prøve storsilddrift for Vikna og Helgeland? Vi har 2 sildoljefabrikker i distriktet. De har vel nå stått ledige så lenge at det ikke engang lukter sildolje. Men storsilden står i store stimer utfor kysten her fra januar til ut i april. Hva mangler så?»

»Fiskets Gang« hadde interesse av å få vite hva andre, fiskere og iakttagere for øvrig mener om den påstand som er satt fram av oppsynsbetjent Løvmo. Er det virkelig så at der nå i flere år har stått betydelige storsildforekomster utfor Viknaværene, eventuelt Helgeland allerede i begynnelsen av januar — altså en måned tidligere enn storsildfisket er begynt sørpå? Vil de skrive til »Fiskets Gang« om dette?

Sjøhuset må opp først!

Dette er det første sjøhuset på gården Nipen i Telavåg under bygging. Sjøhuset må opp først til alle som skal drive fiske. Det er like viktig som fjøset for bonden.

Styrer Notevarp ved Statens Fiskeriforsøksstasjon ventes i disse dager tilbake fra Amerika. Han var med i den delegasjonen som skulle undersøke salgsmulighetene for frossen fisk.

Vi håper og tror at han nå får tid til å orientere fiskerieringen om stasjonens arbeidsresultater i de senere år og samtidig gi en orientering om den kjemisk-tekniske fiskeriforsknings problemer i sin alminnelighet.

Brislingprisen skal nå være fastsatt for kommende sesong. Prisen blir 13 kroner skjeppen for brisling med størrelse mellom 9 og 11,5 cm, og kr. 6,50 for brisling over 11,5 cm og med mindre enn 7 pst. fett. Dette vil si at prisen i forhold til i fjor er gått opp 3 kroner for den førstnevnte gruppen og kr. 2,50 for den andre.

Formannen i Brislingfiskernes landslag, Johs. Haktorsen, uttaler til »Bergens Tidende« at laget er vel tilfreds med prisene. Fiskerne fikk sine prisforslag tilfredsstillt fullt ut.

Ut-
landet.

Fiske i Nederland etter frigjøringen.

Sildefangsten i Nederland siden befrielsen til 1. januar 1946 utgjorde 17 000 tonn, hvorav ca. 15 000 tonn ble saltet ned. Prisen til fiskerne for fersk sild var Fl. 0,35 pr. kg. For saltet sild var prisen avhengig av kvaliteten. Prima salt sild ble betalt med Fl. 50 pr. tønne à 75 kg, saltet storsild betales med Fl. 45 pr. tønne og saltet vårsild med Fl. 42,50 pr. tønne.

Den del av den ferske sild som ikke ble saltet ned ble enten konsumert fersk (20%), eller den ble anvendt i hermetikkindustrien (30%), eller den ble røkt (50%). Lagerbeholdning pr. 21. januar utgjorde 44 000 tønner. Eksporten var minimal, og det ble bare sendt små partier til Luxembourg, Palestina og Tsjekkoslovakia av saltet sild.

Ved salg i det åpne marked varierte prisene for salt sild mellom 0,10 og 0,11 Fl. pr. sild, for røykesild mellom 0,13 og 0,14 Fl. pr. sild, for »rollmops« var prisen 0,15 Fl. pr. stykk.

(Innberettet av generalkonsulatet i Rotterdam i følge meldinger fra »Norges Eksportråd«).

Krabber i USA.

Frosne, ferske og hermetiske krabber er nå helt fritatt for priskontroll og rasjonering i U. S. A. Det sies, at krabber er en luksus som mest brukes av hoteller og ikke har noen betydning for leveomkostningene i sin alminnelighet.

Fiskedammer i USA.

Fish and Wildlife Service opplyser at fiskedammer anlagt ved forskjellige gårdsbruk i U. S. A. mottok 5½ million stykker fiskeyngel i 1945 fra klekkerier som drives av fiskerimyndighetene.

Dette har jo egentlig ikke noe med saltvannsfiskeriene å gjøre, men en gjengir likevel de amerikanske tall.

Det opplyses at der nå er opprettet 9529 fiskedammer ved gårdsbrukene og at interessen er stigende. Disse dammer som vanligvis har et flateinnhold av 1 til 5 acres (4050 til 20250 kvadratmeter) vil i de sørlige områder i statene gi en årlig avkastning på 200 til 300 pund ved korrekt stell. Der er en rikholdig amerikansk litteratur på området.

325 000 kasser portugisiske og spanske sardiner til USA.

Combined Food Board har tildelt U. S. A. rett til import av 250 000 kasser portugisiske og 75 000 kasser spanske sardiner. Partiet er 50 % større enn det tilsvarende i 1945. En av betingelsene for at importen skal finne sted, er at de amerikanske importører stiller blikk til disposisjon for produsentene. »Importen av denne semi-luksuriøse vare vil gjøre det mulig for U. S. A. å eksportere motsvarende partier mindre kostbar fisk til nødstedte europeiske land«.

De typer som skal importeres vil bli begrenset til å omfatte benfrie sardiner, eller skinn og benfrie sardiner, som pakkes i »Dingley«-esker.

Danmarks fiskeeksport til England — ny kontingent for ål.

Storbritannia tillater nå import av 350 tonn dansk pakket ferskfisk pr. uke. Importen begrenses imidlertid til å omfatte stor rødspette over 1 pund pr. stk., stor, lys torsk over 7 pund pr. stk. og stor hyse over 1 pund. Utenom dette kan der sendes torskerogn, piggvar, slettvar og tungeflyndre.

Der er også blitt fastsatt en kontingent for import av dansk ål. Denne andrar til 4200 pund pr. uke. To tredjedeler skal bestå av små ål og en tredjedel av større ål.

Dansk handelsavtale med Italia.

I en nylig avsluttet handelsavtale med Italia gjeldende i et halvt år, er der fastsatt en kontingent for sjøfisk på 04 millioner lire. »Fiskeribladet« opplyser at kursen på lire er 900 lire til et pund sterling eller ca. 2 øre pr. lire. Det må regnes med at eksport av ferskfisk til Italia ikke kan finne sted på vanlig clearingsbasis, idet der ikke vil bli stillet større beløp i danske kroner til disposisjon, enn der i forveien er innbetalt av danske importører for varer disse har mottatt fra Italia.

Sydafrikansk fiskemelproduksjon på basis av fersk råstoff.

»Commercial Fishermen's Weekly« nr. 13 1946 inneholder en artikkel »South Africa may beat world to production of fish flour«.

Det meddeles at fiskemel til menneskeføde har vært framstillet eksperimentelt over et lengre tidsrom av direktør Mendel i firmaet Concentra Ltd. i Cape Town. Det opplyses at en 7½ % tilsetning av dette mel til bakverk vil gi forbrukeren garanti for at han blir tilført en rekke grunnleggende næringsemner.

Saken er for så vidt kjent i Norge. Interesserte vil erindre de forsøk som ble gjort i denne retning av styrer Notevarp ved Statens Fiskeriforsøksstasjon. Forskjellen lig-

ger så vidt vi kan se i at Notevarp anvendte tørret råstoff (tørrfiskmel), mens sørafrikanerne har anvendt ferskt råstoff (ferskfiskmel).

Sørafrikanerne framholder at kjeks laget med tilsetning av 10 % av dette fiskemel holdt seg i månedsvis og viste seg ikke å ha den fjerneste tanke av fiskesmak. Det norske bakverk inneholdende fiskemel, smakte imidlertid av melet, og siden har det vært stille om saken.

Imidlertid mangler Concentra Ltd. maskineri, som gjør det mulig å framstille dette mel i handelsøyemed, men skal søke å skaffe dette i Storbritannia, Kanada eller U. S. A.

Firmaet Concentra Ltd. ble for øvrig etablert i 1937 som Sørafrikas første større og moderne fabrikk for framstilling av fiskemel og tran.

Firmaets ferskfiskmel har i lengre tid inngått som en fast bestanddel i husdyrforet i Sørafrika.

Det opplyses at melet har et proteininnhold på mellom 65 og 75 %, hvorav 96 % fordøyelig. Dessuten inneholder melet 20 til 25 % mineraler, hvorunder kalsium, fosfor, kobber, jern, klor, natrium, kali, titan, aluminium, mangan, svovl, magnesium, sølv, sink, jod samt vitamin A og muligens B.

Concentra Ltd. har for øvrig vært understøttet med teknisk hjelp fra Storbritannia, hvorfra det også har fått propagandamateriell og undervisningsmaterieell beregnet på forbrukerne.

Firmaets største problem i dag er å få tilstrekkelig råstoff til driften. Fabrikkenes kapasitet er ikke fullt utnyttet.

Vil UNRRA kjøpe fisk i Sverige?

Av pressemeldinger framgår det at UNRRA har planer om å kjøpe fisk i Sverige. Det er hovedsakelig svensk fiskehermetikk og salt sild som kan komme på tale.

Representanter for UNRRA er for tiden i ferd med å undersøke mulighetene for slik svensk eksport, og spørsmålet er særlig om svensk fisk kan kjøpes til priser som er overkommelige for organisasjonen.

Om man får i stand avtale om svenske fiskeleveranser vil det framfor alt innebære store transportlettelser for UNRRA.

Svenske planer for fiskeeksporten. Fangstrasjonering — beslagleggelse av tomtønner.

I løpet av uken 6.—11. mai har det vært ført forhandlinger mellom representanter for fiskeriorganisasjonen »Sydkustfisk«, Statens Livsmedelkommission og polske delegerte angående eksport av sild og torsk fra Sverige til Polen. I følge opplysninger fra grev Tolstoy i Livsmedelkommissionen, har man nå godt håp om å komme i gang med noenlunde regelmessig eksport til Polen. Likeledes vil gavesendingene til Tyskland bli betydelig øket.

Videre opplyses det at Sydkustfiskarnas sentralforbund som følge av de rikelige fangstene og de vanskelige avsetningsforhold, har gått til det skritt å rasjonere fangsten. Garn- og notfiskerne får ikke fange mer enn 500 kg sild pr. mann i uken, torskefiskere med tråler 600 kg av størrelse 1 uten hode, samt 500 kg rensset vare med hode i størrelse 1 og 2, og torskefiskere med annen redskap, 600 kg pr. mann pr. uke.

Dessuten opplyste grev Tolstoy at alle tomtønner for fiskeemballasje er beslaglagt for at man skal få en viss oversikt over de reserver av brukte tønner som er til stede. Hensikten er, i overensstemmelse med eierne, å dirigere dem til steder og formål der de er meget nødvendige.

For øyeblikket pågår nedsaltingen av »overskuddsfisk« i stor skala. Makrellfangstene er nå store, og prisen er kommet ned i minimum. Det saltet en hel del, vesentlig beregnet på eksport. Strømning blir også saltet i betydelige kvanta — men denne blir sannsynligvis hovedsakelig omsatt innenlands. Det er fiskeriorganisasjonen »Västkustfisk« som har overtatt Livsmedelskommissionens oppgave hva angår nedsaltingen av overskuddsfisken på vestkysten.

Fra Svenska Sydkustfiskarnas centralförbund meddeles det at det fra enkelte hold innen forbundet er tatt til orde for å undersøke mulighetene for fiskeeksport med transportfly direkte fra fiskehavnene til forskjellige deler av hungersdistriktene i Europa.

Spørsmålet om forbud mot notfiske til visse tider av året, ble også berørt.

Dessuten har herr Agnar Nilsson i avdeling nr. 11 av forbundet, opplyst at svenske fiskere får anledning til å anløpe Bornholm for omlastning av sine fangster, men ikke for salg.

Fangst kan drives i farvannet omkring Bornholm, men ikke i dansk territorialområde.

Markedsnytt

for norske fiskeriprodukter.

Reker til Storbritannia.

I »Bergens Tidende« for 27. mai 1946 skriver fiskeriagent Carsten Hansen blant annet:

Fra og med denne uke tillates inntil videre importert til Storbritannia fra Norge ukentlig 25 tonn (à 1016 kg) reker til en pris som ikke må overstige 2/— d. pr. lb. (Shillings 2½— pr. engelsk pund, ankomstvekt cif. britisk havn). Bare de importører som før krigen regelmessig innførte norske reker kan nå delta i importen. Konsignatørene fra førkrigstiden kommer nå til å opptre som de anerkjente importører av de norske reker.

Når de norske eksportører nå utelukkende gjenopptar forretningen med sine britiske rekeforbindelser fra før krigen er de altså på den sikre side, og der kan regnes med at de norske reker på den måten vil bli jevnt distribuert i Storbritannia.

Der kan ikke være tvil om at etterspørselen etter norske reker en tid framover vil bli så livlig at de norske eksportører vil ha lett for å oppnå salg i fast regning til de anerkjente britiske importører til topp-prisen, 2/— d. pr. lb. ankomstvekt cif. britisk havn, forutsatt at varen kommer fram i god stand.

Jeg antar at det i Norge fremdeles ikke kan skaffes blikkspann til pakking av rekene. Ved pakking løs i kasser er det naturligvis viktigere enn noen sinne at rekene er absolutt friske og nykokte ved avsendelsen. På sommerparten kan det bli nødvendig å anvende litt mer salt under kokingen enn vanlig før krigen, men saltingen må absolutt ikke overdrives.

I samråd med The British Federation of Fish Importers (importørenes landsforening) vil jeg anbefale følgende standardpakninger så lenge der ikke kan skaffes blikkspann til rekene:

½-kasser à netto, garantert ankomstvekt, 30 kg.

¼-kasser à netto, garantert ankomstvekt, 18 kg.

Kvartkassene vil kunne videreselges i original til detaljistene, mens reker i halv-kasser vil måtte ompakkes til mindre emballasje som er vanskelig å skaffe i Storbritannia. Den ekstra håndtering og det tidstap som følger med ompakking vil dessuten være uheldig for kvaliteten av rekene i den varme årstid, således at ¼-kasser bør foretrekkes i alle parterers interesse.

Bare førsteklases kvalitet vil i det lange løp gjøre det mulig å selge et så vidt stort rekekvantum som 25 tonn pr. uke til topp-prisen.

Selv mindre kvanta reker av mindre god kvalitet, som der må gis prisavslag for, kan komme til å trykke markedet og føre til en fullstendig utglidning av prisen for norske reker i sin alminnelighet.

Newcastle—on—Tyne, 22. mai 1946.

Opphevelse av importregulering for fiskeleverolje og haileverolje

ble kunngjort av Civilian Production Administration i U. S. A. 1. mars i år. Disse oljer er viktige kilder for vitamin A. Denne lettelse ble oppnådd ved en endring i The General Import Order M — 63. Opphevelsen skjedde som en følge av et tiltak nylig av Combined Food Board som fikk disse to oljer løsrevet fra internasjonal allokering. Det ble under forhandlingene opplyst at tilgangen og etterspørselen etter disse oljer omtrent balanserte. Fiskeleverolje og haileverolje ble satt under internasjonale allokeringsskontroll 12. januar 1944, da den vanskelige forsyningssituasjon gjorde det nødvendig å ta hensyn til de væpnete styrkers behov.

(»Fish Prod. Report« 47, 8. mars 1946. U. S. A.).

Bannlysing av utenlandsk fisk.

Et nytt forlangende om fullstendig forbud mot import av utenlandsk fisk vil bli framsatt av »Federation of Scottish Herring and White Fish Catchers«. En beslutning om å framsette et forlangende av denne art ble truffet på Federa-sjonens årsmøte i Edinburgh.

»Vi er overbevist om at britiske fiskere kan ta all den fisk som trenges til konsum på det britiske marked, sa mr. R. Findlay Crabb, som ble gjenvalgt som formann i Federa-sjonen.

Ingen kjøpermangel i Finnmark.

I anledning av visse uttalelser om at der er betydelig kjøpermangel i Finnmark, og at dette måtte føre til en produksjonsregulering i visse fiskevær, har »Fiskets Gang« telegrafisk spurt Råfisklaget og fiskeriinspektør Skotnes om hvordan det egentlig forholder seg.

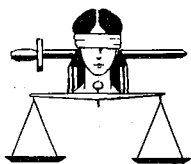
Telegrammene gjengis nedenfor:

1. Telegram fra salgsstyret i Råfisklaget datert 27/5: »Deres 25. ds. manglende deltakelse fiskernes side bevirker mangel på fisk til det relativt store antall kjøpefartøyer.«

2. Telegram fra fiskeriinspektør Skotnes datert Vardø 27/5: »Deres telegram 25/5: Kjøpermangel.

Jeg henviser til telegram herfra til Fiskeridirektør av 22. dennes angående kjøpefartøyer Båtsfjord som på grunn av at de ikke får kjøpe fisk søker sine driftsutgifter dekket. Grunnet mindre tilgang av fisk som følge av agnmangel, urolige værforhold, liten deltagelse i fisket samt den store prisforskjell mellom fisk til ising og annen anvendelse er det rimelig at det er ubetydelig fisk som blir tilbudt kjøpefartøyene. De har nemlig ingen pakketillatelse og er heller ikke ordnet for fersk eksport og kan som følge herav ikke betale de priser som er fastsatt herfor. I et fiskevær oppstår da kjøpermangel for eksport mens kjøpefartøyer ikke kan få kjøpt noe utelukkende til salting. Som kjent er prisdifferansen torsk 10 øre, hyse 25 øre pr. kg mellom fisk til ising og annen anvendelse.»

Som leserne vil se er kjøpermangelen i Finnmark i høy grad betinget.

Lov og bestemmelser gitt i medhold av lov.

Opphevelse av rasjoneringen av brenseloljer.

Ved Forsynings- og Gjenreisingsdepartementets bestemmelse av 26. april d. å., er rasjoneringen av brenseloljer (solarolje, dieselolje, fyringsolje) opphevet med virkning fra og med 1. mai d. å. Brenseloljer kan etter denne dato omsettes og brukes fritt, dog således at det er forbudt uten tillatelse fra Samferdselsdepartementet, Kommunikasjonsdirektoratet, å overdra, erverve og bruke brenseloljer til drift av fartøyer i kystrutefart, såfremt fartøyene ikke innen 1. mai 1946 i henhold til de hittil gjeldende bestemmelser, har fått tildelt brenseloljer til slik fart.

Forbrukere av brenseloljer til oppvarming av hus må være forberedt på å bli belastet med en ekstra avgift pr. fyringsanlegg.

Etter samme departementsbestemmelse av 26. april 1946, er med virkning fra 1. mai 1946 opphevet forskrifter av 15. og 28. august 1940, med senere endringer om rasjonering av mineraloljer til fiske og tangst. I og med at oljenemndenes virksomhet med mineraloljerasjoneringen derved bortfaller, skal forbrukere av bensin til fiske heretter søke direkte til transportformidlingssentralen (transportutvalget) om tildeling.

Oljeselskapene må sende inn rasjoneringsoppgjør for april måned på vanlig måte.

Etter 1. mai d. å. er oljeselskapene fremdeles pliktig til å sende inn månedlig oppgave på skjema 57 og 58 over beholdninger, samt tilgang og avgang av brenseloljer.

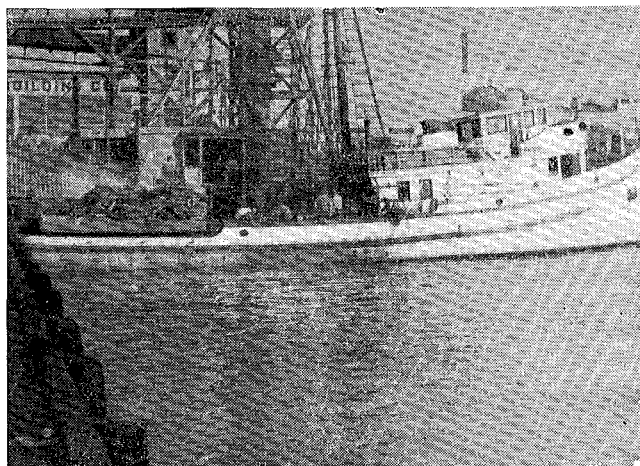
Avvikling av okkupasjonslovgivningen.

Justisdepartementet har fastsatt at følgende bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 9. mai 1946:

1. Forordning av 19. juni 1941 om omsening av fiskeguano.
2. Forordning av 15. juli 1941 om anvendelse av fiskeguano og om omsetning av fiskemel fra produsent.
3. Forordning av 22. desember 1941 om bruk av avfall og innmat av fisk og sild og om omsetning av næringsmidler og fórstoffer framstillet av slike produkter.

Brislingfredningen 1946.

I medhold av lov om sild- og brislingfiskeriene av 25. juni 1937 § 37 A har Fiskeridirektøren 23. mai 1946 på grunnlag av enighet mellom brisingfiskerierne og hermetikkfabrikantenes organisasjoner bestemt: Fredningstiden for brisling forlenges således at fisket ikke kan begynne før torsdag 6. juni kl. 12 middag og opptak ikke skje før mandag 10. juni kl. 17, når dette er tillatt etter bestemmelsene om helligdagsfredning i lov om sild- og brislingfiskeriene § 60. Den begrensede adgang i henhold til Fiskeridirektørens bestemmelse av 30. desember 1938 til å oppta brisling i fredningstiden til menneskeføde og agn gjelder ikke i de 3 siste døgn før ordinært fiske kan begynne.

Et snurpenotfartøy i fiskerihavnen i Seattle, U. S. A.

TRÅLFISKE.

Av Thor Iversen.

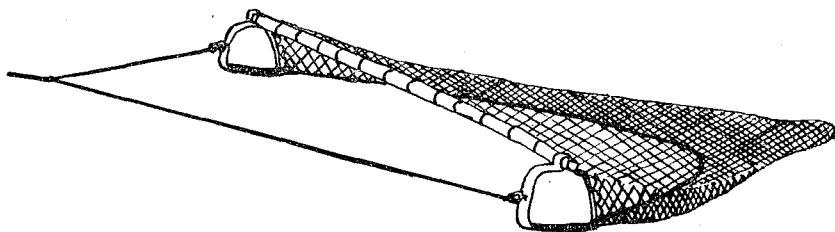
Denne interessante artikkelen svarer omtrent til det foredraget om samme emne som Thor Iversen holdt i Kringkastingen 15. mars 1946.

En kan vurdere momentene forskjellig — ja, nettopp dette er det sentrale i det offentlige ordskifte. Men at artikkelen av alle vil bli lest med den største interesse, har vi gått ut fra som gitt, da vi bad om å få den til »Fiskets Gang«.

I den senere tid etter krigen har vi sett forholdsvis meget skrevet om trål og trålfiske i dagspressen. Det er dette fiske jeg skal fortelle litt om.

I all enkelthet kan vi si, at fiskeredskapet trålen

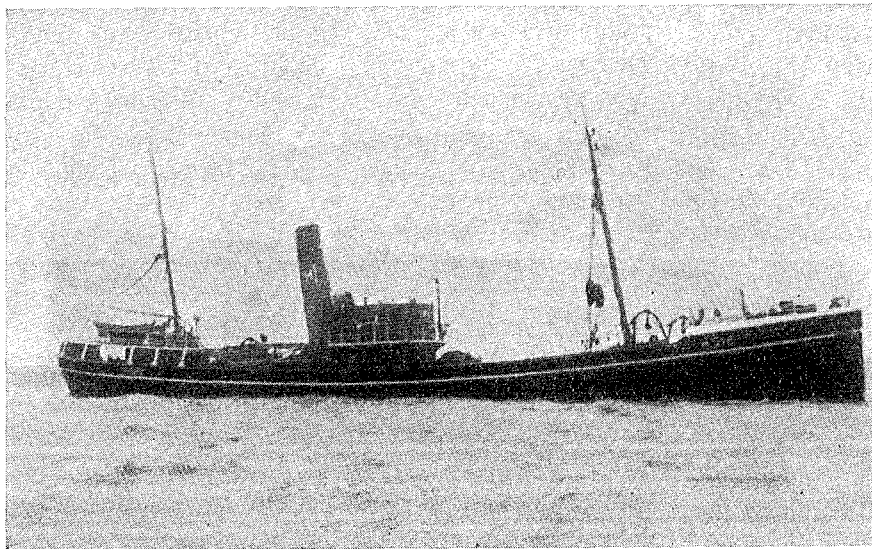
Utviklingen av fisket med bomtrålen til et virkelig havfiske skyldes engelske fiskere, som gikk igang med det — i begynnelsen av 1800-årene. De benyttet den første tid dekkete seilsmakker på bare 20—30

Bomtrål.

er en nettpose som blir slept langs havbunnen. Redskapet er i virkeligheten eldgammelt. Vi hører om del allerede i begynnelsen av 1300-årene, og det ble brukt i nær sagt alle europeiske land hvor far-

tonn, og en trål med 30 fot lang bom. Dette trålfiske var opptakten til den veldige utvikling av britisk havfiske, som har funnet sted opp til vår tid. Den rivende utvikling av trålfisket i forrige århundre

Engelsk tråler S. S. »Arabe« (422 br. tonn). Bygget 1933.

vannene er særs utgrunne, slik som i Tyskland, Holland, Belgia og Storbritannia. De tråler som det da taltes om, var alle ganske små og ble benyttet på bare noen få favners dyp. Nettposen ble holdt utspilt ved hjelp av en trestokk eller »bom«, og fikk derfor navnet »bomtrål« — en tråltipe som til dels ennå er i bruk.

fant sted samtidig med jernbanens oppfinnelse og utbygging i England, og det tok ikke så lang tid før fersk fisk ikke lenger ble mat bare for en del av kystbefolkningen, men også for innbyggerne over alt ellers i Storbritannia.

I 1880-årene og delvis 90-årene ble den britiske fisketråling omlagt fra seilsmakker til dampskip.

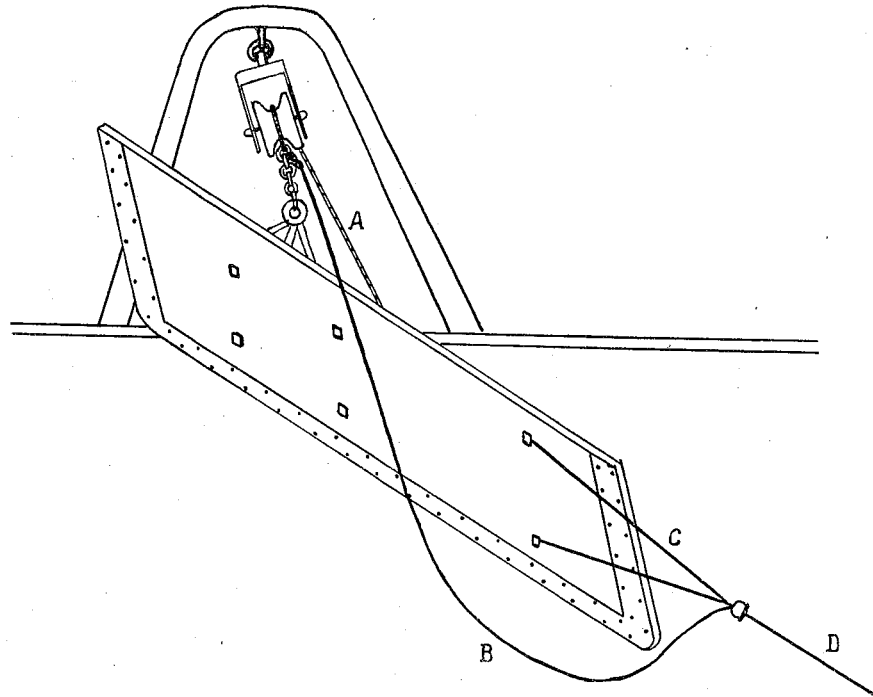
Bomtrålen var praktisk å bruke for seilsmakkene med sin ujevne slepekraft, men da dampskipene kom ble den gamle bomtrålen avløst av den nye »ottertrålen eller også kalt »skoveltrålen«, og det er den

hundreskiftet ble praktisk tatt alle havbanker fra Hvitehavet i øst til Grønland i vest tatt i bruk — ja endog Nyfundlandsbankene.

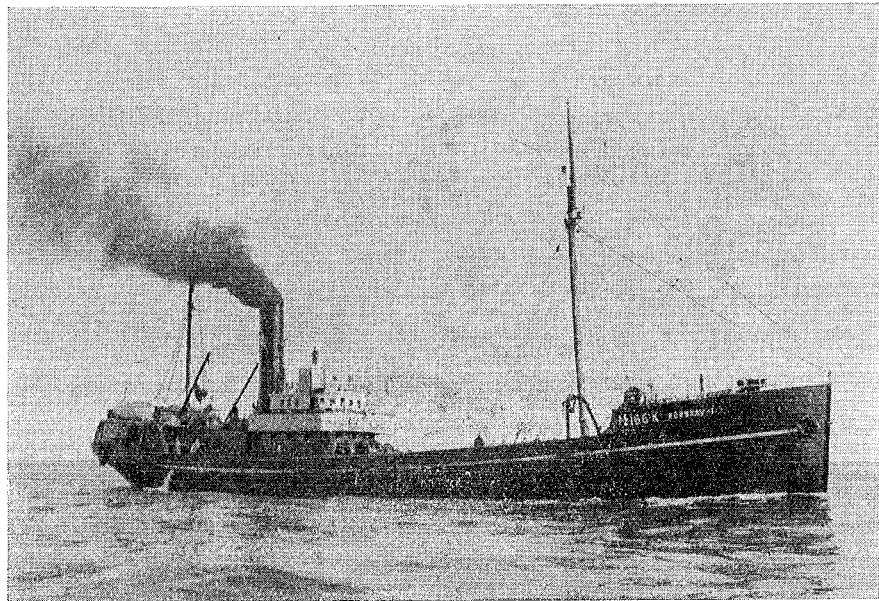
Også alle andre land har fulgt godt med i utvik-

En teknisk detalj i nyere trål:

Anordning mellom slepetau og skyggetau. A. slepetau. B. Mellomtau. C. Stropp med ring. D. Skyggetau. Skovlene hukles fast i galgen. Slepetauet sjakles ut fra skovlene og hives inn sammen med mellomtauet og skyggetauet som glir gjennom ringen.

Norsk tråler S. S. »Nordhav I«, Kristiansund, 644 brutto tonn. 820 hk. maskin. 30 manns besetning. Solgt til England høsten 1939. Krigsforliste like etterpå. Foto: Iversen.

type som alminnelig brukes i dag. Denne forandring begynte i 1893 og var fullført i løpet av et par år. Fra da av ble det britiske trålfiske utvidet, fra å omfatte bare Nordsjøen med omgivelser, til fiske på de fjerne fiskebanker rundt Island. Senere etter år-

lingen av trålfiske unntatt Norge hvor tråling fremdeles er ubetydelig. Danmark har en mengde trålerselskaper, men i grunnen intet havfiske med trål. Dette land har tidlig lagt seg etter det såkalte »snur-revad« for havfiske.

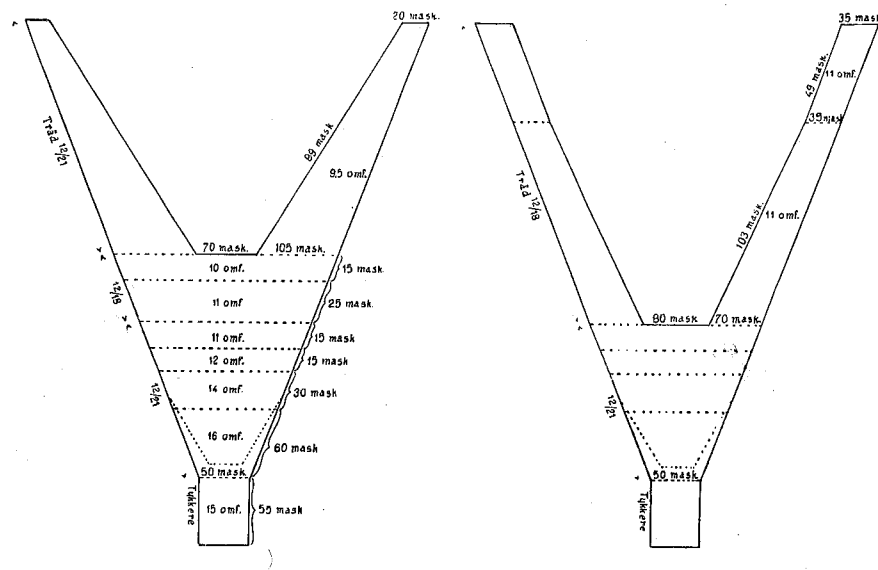
Trålfisket har vært og er fremdeles vesentlig be- regnet på å levere fisken fersk i land, men fransk- mennene har ved siden av også anskaffet mange svært store trålere, som fisker på fjerne farvann ved Island og Nyfundland og salter fangsten om bord.

De franske stortrålere med damp eller motordrift er opptil 1200 tonn med 50 manns besetning. Slike trålere har spanierne også anskaffet seg i den senere tid.

Tyskerne har foruten alminnelig fisketråling — in- teressert seg særlig for tråling etter sild i Nordsjøen. Også franske og britiske trålere har drevet tråling

preget og likner ingen av de øvrige lands, hvor trå- ling er utviklet og innarbeidet. Et aldri så lite blikk på et dybdekart — som omfatter de nordeuropæiske farvann — vil bekrefte det. Det norske kystfarvann og havbanker har — inntil de seneste år — aldri blitt ansett for praktisk brukelige til utstrakt tråling, nettop på grunn av dybde- og bunnforholdene.

Ved århundreskiftet — utover til forrige verdens- krig ble en del forsøk på fisketråling gjort med hjemkjøpte damptrålere og basert på ferskfiskeleve- ranse, men lønnsomheten ble ikke god nok, og far- tøyene måtte snart settes inn i den ordinære norske

Trål av bomullstråd. Svensk type for motor ca. 120 hk. Topptau 80 fot. Grunntelne 110 fot. Forøvrig er de tråler som motorfartøylene bruker av meget forskjellig størrelse. Især med hensyn til nettingenes lengde.

etter sild og makrell i Nordsjøen og rundt Storbri- tannias kyster. Svenskene som driver et utstrakt fiske med snurrevad og trål, er ikke minst interessert i sildetråling. Danskene synes nå å ville ta energisk fatt på tråling etter sild.

Antallet av større trålere i de nordeuropæiske land i 1934 var 2400, hertil kommer 1000 større motor- kuttere pluss ca. 5000 mindre fartøyer som var i virksomhet med tråling. Over halvparten av de større trålere var britiske. I disse tall er ikke Frank- rikes temmelig tallrike trålere kommet med — heller ikke Spanias.

For Storbritannias vedkommende var den samlede fangst av bunnfisk med alle slags redskaper i 1935 i alt: 690 000 tonn, hvorav 93½ pst. ble fisket med trål alene.

Noe grunnlag for større norsk fisketråling har aldri vært til stede i den tiden som lå foran første verdenskrig 1914 — hvis det hadde vært det, ville sikkert tråling hos oss ha kommet i sving for lenge siden.

Vår lange kyst med bankene utenfor er så sær-

fiskerivirksomhet med sesongvis bruk av liner, driv- garn eller snurpenot.

I samme tidsrom kunne en av og til treffe frem- mede, som forsøkte seg ute på våre havbanker, men dette førte ikke til noen ordinær trålerdrift der.

Det var etter forrige verdenskrig at utenlandske trålere fant og tok i bruk fiskefelter av selvstendig betydning på våre nordlige kystbanker, og samtidig begynte de å fiske hele året rundt i den vestre og dypere del av Barentshavet.

Det var den fortsatte forbedring av trålgreiene i forbindelse med oppfinnelsen av »ekkoloddet«, som muliggjorde den sterke utvikling av trålfiske på dy- pere vann og mer ujevn bunn i våre nordlige far- vann. Mens trålerne inntil mellomkrigstiden hadde innrettet sine trålgreier til å brukes oppe på selve bankflatene, bare ned til 80—100 favner og på noen- lunde jevn bunn, helst belagt med sand, leire eller mudder, kunne de med sine nye forbedrete fiskegreier, bruke trålen på det dobbelte dyp og enda mer. Med bedre beskyttete trålposer og ved bruken av større stålruller foran i posen, de såkalte »bobbins«, kunne

redskapet tåle meget mer slit på ujevn og stenet bunn.

Trålerne tok »ekkoloddet« i alminnelig bruk omkring 1930 og litt tidligere »radiotelefonen«. En kan godt si, at det rike fiske med trål som har foregått midtvinters fra 1933 av utfor Vesterålen og Troms fylker — neppe ville kunne drives effektivt på de bratte bankskråninger hvor dette mest foregår — uten ved hjelp av ekkoloddet.

Den norske kystbefolkning begynte så smått å legge om sitt fiskeri fra åpne robåter til seilfarkoster i 1860-årene — med mørefiskerne som foregangsmenn.

Omkring århundreskiftet og i løpet av flere år senere måtte en ny og meget omfattende omlegging settes i gang, nemlig overgangen fra seil til maskinkraft. Disse store og kostbare omlegginger langs hele vår kyst, var i seg selv et kjempeløft og fiskerne ble fullt opptatt med å stelle i stand sine gamle og kjente redskaper til å passe inn i de nye forhold med større farkoster og utnyttelse av maskinkraften.

Disse omskiftninger brakte med seg en tid med oppgangsmot og konkurranse fiskerne seg imellom — og åpning av nye fangstfelt ute på havbankene — både nært og fjernt.

Det var i grunnen svært få av kystbefolkningen, som i disse overgangstider hadde sett eller hørt noe større om trålfiske, men så begynte utenlandske trålere i 1906 å benytte de grunne bankene utfor Murman og Hvitehavet, som trålfelt om sommeren.

Fra den tid fikk de se og høre om trålen, fordi disse benyttet seilleden innenskjærs langs vest- og nordkysten, både under nordoverturen til sitt fjerne fiskefelt og når de gikk hjemover igjen med sine fiskelaster til England og Tyskland.

Noen år senere begynte enkelte av disse trålere å fiske oppe på de norske kystbanker, særlig utfor Østfinnmark nærmest bare for å komplettere sin fiskelest tatt på fiskefeltene østenfor i Barentshavet. Der ved kom våre fiskere mer i direkte berøring med trålbedriften, somme tider endog i ubehagelig berøring når trålerne ute på bankene kom hen i våre fiskeres faststående redskaper og voldte skade på dem. Dette i forbindelse med at enkelte trålere somme tider var altfor nærgående vår sjøgrense, skapte på kort tid en veldig uvilje mot tråling langs hele vår kyst.

Forsterket oppsyn måtte organiseres. Spørsmålet om hvor den norske sjøgrense virkelig var kom fram til drøftelse — og måtte undersøkes og avgjøres. Men de norske myndigheters avgjørelse om vår sjøgrense ble ikke fullt godtatt av de utenlandske fiskeres myndigheter og omstendelige forhandlinger herom kom i stand, og disse er for så vidt ikke slutt ennå.

Så kom det veldige tyske og britiske trålfiske til utfor Vesterålen og Troms fylke om vinteren 1933—1934, og det tok seg hurtig opp. Allerede i 1937 tok disse trålere med seg hjem derfra 73 000 tonn torsk, altså henimot hva vårt vidtberømte Lofotfiske ga i utbytte samme år, nemlig 83 000 tonn, og ved siden av torsk tok trålerne hjem et likeså stort antall tonn av annenslags fisk, vesentlig hyse, altså 140 000 tonn alt iberegnet.

Dette tilsammen brakte naturligvis med seg en masse avisskriverier og hissig diskusjoner fiskerne seg imellom om tråling i sin alminnelighet, og om tråling på våre kystbanker i særdeleshet.

Det at en nordlandsk fiskeskipper, bosatt i Kristiansund, i 1930 begynte å tråle med en innkjøpt damptråler og fikk det til å lønne seg, og at et par andre norske damptrålere kom til i 1935 virket ikke beroligende på stemningen, tvert imot.

Alt dette førte til den midlertidige lov om fiske med bunnsløpet i 1936.

Denne midlertidige lov ble senere avløst av trålerloven av 17. mars 1939. Etter denne kan Kongen gi tillatelse til tråling utenfor sjøgrensen, til i alt 11 fartøyer, men på betingelse av at trålerfangstene bare kan tilvirkes som saltfisk eller klippfisk, hvis ikke vedkommende myndigheter, når markedsforholdene tilsier det, bestemmer at fangsten skal anvendes på annen måte, dog er det helt forbudt å eksportere trålfisk fersk av hensyn til norske kvoter i fremmedland.

Det begrensede antall på i alt 11 trålere kan altså bare drive tråling for salting av fisken ombord. Det vil si, at trålfisket må baseres på fangst — hovedsakelig av torsk. Den del av fangsten, som ikke egner seg til saltfisk — slike som hyse, alle slags flyndrearter og flere andre sorter fisk, men som alltid følger med i et tråltrekk og som regel snart dør på dekk — må uvegerlig kastes overbord.

(Fortsettes).

*

Prisene for bankfisk på Møre.

Fiskerioversikten i »Fiskets Gang« nr. 19 av 23. mai 1946, inneholdt blant annet følgende:

»Som kjent har det vært streik blant bankfiskerne på Sunnmøre som protest mot de priser som myndighetene hadde foreslått: nemlig 50 og 40 øre pr. kg for henholdsvis lange og brosme til fersk anvendelse og lettsalting, men 27 øre pr. kg for begge sorter for salg til klippfisktilvirking. Fiskerne holder på ens pris til alle anvendelser, og dette er nå innrømmet dem.«

Det viser seg at en har foregrepet begivenhetenes gang, idet meldingen ikke er i overensstemmelse med Prisdirektoratets pressemelding av 24. mai 1946. De priser som Prisdirektoratet har fastsatt for lange og brosme er ikke blitt forandret. En beriktiger derfor meldingen i »Fiskets Gang« nr. 19 ved å gjengi Prisdirektoratets pressemelding, som følger:

»I en del aviser er inntatt melding om at striden om fiskeprisene på Sunnmøre er bilagt ved at myndighetene er gått med på fiskernes krav om 50 øre pr. kg for lange og 40 øre pr. kg for brosme uten hensyn til anvendelse. Da denne melding er egnet til misforståelse, skal opplyses:

Prisene for lange og brosme på Møre ble fastlagt i vinter sammen med de andre fiskepriser. Prisen ble for lange til ising og pressing satt til 50 øre pr. kg og for lange til framstilling av klippfisk 27 øre pr. kg. For brosme ble prisene satt til henholdsvis 40 øre pr. kg og 22 øre pr. kg. Disse priser er senere i k k e endret.

Det som nå har endret situasjonen er ikke noen øking av prisene, men en forbedring av avsetningsmulighetene. Det så til å begynne med ut til at en betydelig del av fangstene i år i motsetning til i fjor måtte gå til klippfisk etter de forholdsvis lavere priser som denne anvendelse muliggjør. Ved de salg av saltfisk til utlandet som har funnet sted i den senere tid, er stillingen blitt en annen. Det er nå utsikt til at iallfall den vesentligste del av fangsten skal kunne selges som iset fisk eller presset fisk etter de priser som er fastsatt for slik anvendelse.«

Oversikt, forts. fra side 224.

Fra Sørlandet meldes det på ny at fiskerne ikke lenger oppnår maksimalpriser for sei og lyr, til dels også torsk, Konkurransen med makrellen er som rimelig kan være følelig. Der sendes fortsatt lewendefisk til Bergen, således er 2 laster tils. 14 000 kg underveis.

Tromsø: Noe urolig vær og agnmangel hemmer fisket som i siste uke bare ga ubetydelig utbytte. Det meldes at flere fartøyer nå er kommet hjem fra Finnmark på grunn av agnmangel. De siste dager har det imidlertid vært noe bedre tilgang på agn, idet der har vært kastet forskjellige småslumper pen agnvarer i distriktet.

Bjørnøya: Der er nå avgått 5 fartøyer til fisket ved Bjørnøya — 3 mørebåter og 2 tromsbåter. Etter den oversikt en har i Tromsø nå, vil der i år delta 20 fartøyer fra Troms i bankfisket i Svalbardområdet.

Håbrandfisket.

Det har gått meget tregt med håbrandfisket i det siste. Fartøylene har søk over store felt i løpet av langt tidsrom og bare fått små fangster. De har vært på Revet, Tampen, utfor Sira, vestfor Shetland osv. Ved siden av at der er lite om håbrand er den nå også temmelig småfallen og ikke salgbar. I siste uke kom der inn 14 båter med tils. 87 500 kg håbrand til Bergen, altså gjennomsnittlig bare vel 6000 kg pr. fartøy. Tillatt maksimalfangst pr. tur er som kjent nå på 12 000 kg.

Småhvalfangsten.

Fra Ålesund meldes at det går bra med springerfangsten. I siste uke hadde 7—8 båter 2—3000 kg kjøtt hver.

Litteratur.

- Overfishing in North Sea and Iceland Grounds. International recommendations. The Fishing News. No. 1726, p. 7. Aberdeen 20. April 1946.
- Carlson, Carl B.: Rope cod ends. Fishery Market News. Vol. 7, 5 p. 2. Washington 1945.
- Carlson, Carl B. and Kenneth P. Foster: Experimental purse seine fishing for menhaden with the »Jeff Davis« Fishery Market News. Vol. 5 a. Washington 1945.
- Fish curing and smoking: How it should be done. The Fishing News. No. 1727 p. 10. Aberdeen May 4, 1946.
- Frozen shark skins easily stripped. Fisheries Newsletter. Vol. 5, 1 p. 9. Cronulla N. S. W. 1946.
- Aluminium fish room improves fish quality. Fish Trades Gazette No. 3286 p. 5. London May 18. 1946.
- Anderson, Lyle: Some technical notes on the handling of Alaskan sleeper shark (Håkjerring). Fishery Market News. Vol. 5, No. 11 p. 12. Washington 1943.
- Bucker, D. L. and K. L. Osterhaug: Preliminary notes on dogfish as a food. Fishery Market News. Vol. 5, No. 10, p. 24. Washington 1943.
- Carter, Neal M.: Need of cleanliness in holds of fishing vessels. The Fishing News, No. 1729 p. 16. Aberdeen, May 18. 1946.
- Järvis, Norman D. and Joseph F. Puncochar: The home canning of fishery products, Invest. report. No. 34. Bureau of fisheries. Washington 1940.
- Lofotfisket 1945. Årsberetning vedkommende Norgs Fiskerier 1945, 2. Bergen 1946.
- Nordsø-Fiskeriets Fremtid skal sikres. Fiskeribladet, Aarg. 38, 2, s. 26. Aalborg 1946.
- Stansby, Maurice E. and James M. Lemon: Studies on the handling of fresh mackerel (scomber scombrus) Research report, No. 1. U. S. Fish and wildlife service. Washington 1941.
- Tarr, H. L. A.: Control of rancidity in stored fish. II Progress reports of the pacific stations. No. 66, p. 4. Vancouver B. C. 1946.